

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-107/12

Priština,
01. oktobar 2013, godine

U postupku

R. A.

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

A. M.

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Esmā Ertezi i Sylejman Nuredini, sudija, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/145/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA44455), od dana 29. februara 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 01. oktobra 2013. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba uložena od strane R. A. na odluku Komisiji za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/145/2012, od dana 29. februara 2012. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KPA44455.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/145/2012, od dana 29. februara 2012. godine, u delu koji se odnosi na premet upisan u KAI pod brojem KPA44455.
3. Obavezuje se žalilac da u roku od 90 (devedeset) dana od dana prijema presude plati troškove postupka određene u iznosu od € 60 (šezdeset) pod pretnjom prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 06. jula 2007. godine, R. A. je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao ponovni posed imovine-stana koji se nalazi u Suvoj Reci, ulica Karadorđević br. 110, treći ulaz, stan br. 6, na drugom spratu. On je tvrdio da je bio vlasnik stana na osnovu kupoprodajnog ugovora Vr. nr 12/99, od dana 18. marta 1999. godine, koji je overen pred Opštinskim sudom u Suvoj Reci.

Podnosilac zahteva je dostavio kopiju kupoprodajnog ugovora *inter alia* veliki broj ostalih dokumenata koji su irelevantni za ovu pravnu stvar.

Dostavljena kopija kupoprodajnog ugovora stana, Vr. nr 12/99, od dana 18. marta 1999. godine, koje je overen pred Opštinskim sudom u Suvoj Reci, nije nađen u arhivi ovog suda te i ugovor pod istim brojem ne postoji u evidenciji kupoprodajnih ugovora.

Imovinski zahtev je upisan pod brojem KPA44455.

Dana 07. jula 2008. godine, službenici KAI su otišli na mestu na kome se nalazila stambena zgrada i našli su da istu koristi brat tužene strane, N. M., koji je tvrdio zakonsko pravo potpisivanjem obaveštenja o učešću.

Dana 05. februara 2009. godine, tužena strana, koji je učestvovala u postupku pred KAI, je tvrdila je tvrdila zakonsko pravo nad ovim stanom.

U prilogu njegovom zahtevu A. M. je dostavio KAI sledeća dokumenat:

- Kupoprodajni ugovor pod brojem 11/384 od dana 06. septembra 1993. godine, za stan br. 6, koji se nalazi u stambenoj zgradi 43 U Suvoj Reci, ulica Cara Dušana, zaključen između zdravstvenog centra u Prizrenu kao prodavca i njega kao kupca;
- Rešenje Opštinskog suda u Suvoj Reci br. C.nr.15/97 od dana 01. decembra 1997. godine, kojim je ustanovljeno da je Opština Suve Reke silom iselila tuženu stranu iz imovine u zahtevu i da je ovaj organ uspostaviti posed nad ovom imovinom pod pretnjom prisilnog izvršenja;
- Odlukom HPCC/D/222/A&c, od dana 22. oktobra 2005. godine, priznato je imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu A. M. u svojstvu podnosioca zahteva kategorije A, dok je zahtev R. A. u vezi istog stana odbijen; i
- Odlukom HPCC/REC/81/2006, od dana 11. decembra 2006. godine, zahtev R. A. za ponovno razmatranje odluko HPCC/D/222/A&c od dana 22. gktobra 2005. godine je odbačen kao neosnovan.

Na osnovu izveštaja o obaveštenju od dana 24. maja 2011. godine, gore navedeni dokumenti su pozitivno verifikovani od strane ekipe za verifikaciju KAI.

Dana 29. februara 2012. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je odlukom KPPC/D/R/145/2012, odbacila imovinski zahtev R. A. kao već rešen predmet ili *res judicata*. Ovo je urađeno sa obrazloženjem što je isti zahtev upisan u HPCC pod brojem DS 6066382, bio razmatran i rešen završnom odlukom HPCC/D/222/A&c, dana 22. oktobra 2005. godine. Sa druge strane, zahtev tužene strane A. M. je bio prihvaćen u smislu člana 14.4 of UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjen Zakonom br. 03/L-079.

Dana 23. jula 2012. godine, odluka je uručena R. A. (u daljem tekstu: žalilac) te je isti uložio žalbu Vrhovnom sudu dana 15. avgusta 2012. godine.

Dana 26. juna 2012. godine, odluka je uručena A. M. (u daljem tekstu: tuženik) te je preko njegovog advokata odgovorio na žalbu dana 01. oktobra 2012. godine.

Žalilac je napao odluku na koju je uložena žalba na osnovu pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. On tvrdi da je on bio zakonski posednik stana te i da je izgubio posed istog zbog oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu u 1998/1999. godini.

Žalilac je zahtevao od Vrhovnog suda da poništi odluku KIZK koja se odnosi na ovaj konkretan predmet i vrati predmet KIZK ili razmotri odluku i prizna pravo žalioca povodom ponovnog poseda stana u zahtevu i usvoji zahtev za naknadu na osnovu liste o naknadi.

Tuženik tvrdi da je odluka na koju je uložena žalba pravedna te prema tome isti je predložio Vrhovnom sudu da potvrdi istu. On je izjavio da je KIZK pravilno postupila kada je odbila zahtev žalioca na pravednim i zakonskim osnovima jer je isto pitanje između istih stranaka rešeno završnom i primenljivom odlukom HPCC/D/222/2005/AC, od dana 22. oktobra 2005. godine. Ovom odlukom je priznato imovinsko pravo tuženika nad stanom u zahtevu te je isti vraćen u njegovom posedu, gde je imovinski zahtev žalioca za ponovni posed odbijen.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva jer je ista uložena u vremenskom roku od 30. dana kao što je predviđeno zakonom (član 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079).

Nakon pregleda spisa predmeta i navoda žalioca u smislu člana 194 ZPP, Vrhovni sud je našao da je žalba neosnovana.

Vrhovni sud je našao da je odluka na koju je uložena žalba pravedna i zakonita. KIZK je pravilno delovala kada je odbila zahtev R. A. kao već rešeno pitanje ili *res judicata* u smislu člana 14.4.C UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 3/L-079. Imovinski zahtev žalioca je razmatran i odlučen završnom i primenljivom odlukom HPCC/D/222/2005/AC, od dana 22. oktobra 2005. godine.

Odlukom HPCC, priznato je imovinsko pravo tuženika nad stanom te je isti vraćen u njegovom posedu, dok je zahtev žalioca za ponovni posed odbijen.

Navodi žalioaca su već razmatrani i rešeni odbijanjem njegovog zahteva odlukom HPCC/D/222/2005 od dana 22. oktobra 2005. godine, odluka koja je već rešeno pitanje ili *res judicata*. U smislu člana 166 ZPP, koji je u primeni *mutatis mutandis* na osnovu člana 13.5 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, nije dozvoljena nova odluka između istih stranaka za istu pravnu stvar za koju postoji završna odluka, kao u konkretnom slučaju.

Odluka na koju je uložena žalba se ne sastoji od ozbiljne grešne ili pogrešne primene materijalnog ili proceduralnog prava.

Na osnovu gore navedenog, u smislu člana 13.3. B UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 i u smislu člana 166 stav 2 ZPP, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Žalbenim većem. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude (10.15, 10.21 i 10.1 AN 2008/2): € 30.

Žalilac će snositi sudske troškove pošto je isti uložio neprihvatljivu žalbu. U smislu člana 46 Zakona o sudskim taksama, završni rok za uplatu iste ne može biti kraći od 30. (trideset) dana a ni duži od 90. (devedeset) dana. Sud je odlučio da završni rok u ovom predmetu bude 90. (devedeset) dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa

kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je završna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar